

Schorsing

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 1 april 2008, aanvankelijk binnengekomen bij de commissie van beroep voor het BO en (V)SO van de Verenigde Bijzondere Scholen voor onderwijs op algemene grondslag en door deze commissie bij brief van 15 april 2008 doorgezonden aan de commissie, is appellante in beroep gekomen van een besluit van verweerster, haar medegedeeld bij brief van 7 maart 2008. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht. Na het verweerschrift hebben beide partijen nog nadere producties overgelegd. De zaak is op 4 december 2008 te Eindhoven ten overstaan van de commissie behandeld. Appellante was in persoon aanwezig. Namens verweerster is verschenen mevrouw, plaatsvervangend directeur van het bestuursbureau van verweerster, bijgestaan door verweersters gemachtigde. Appellante heeft een pleitnota overgelegd, voorzien van enkele producties.

2. De feiten

Appellante is in 1994 als docente in dienst getreden bij verweerster. Zij was docent, tevens coördinator, aan de afdeling Handel van deschool van verweerster. Begin december 2005 voelde appellante zich zo ernstig bedreigd dat zij arbeidsongeschikt werd. Per 1 augustus 2006 werd zij overgeplaatst naar een andere school van verweerster, het College. Vanaf 25 september 2006 is zij echter wederom met verlof geweest wegens ziekte. Per 22 februari 2008 meldde appellante zich wederom arbeidsgeschikt, nadat een poging om door middel van mediation het geschonden vertrouwen tussen partijen te herstellen in februari 2008 was mislukt.

Bij brief van 7 maart 2008 berichtte de gemachtigde van verweerster het volgende aan de destijdsde gemachtigde van appellante:

"In reactie op uw brief van 5 maart 2008 deel ik u het volgende mede.

Gelet op artikel 8 lid 1 van het BZA is er in ieder geval toestemming van de bedrijfsarts vereist, wanneer de werknemer zijn arbeid wil hervatten, wanneer de betrokken werknemer gedurende meer dan één jaar verlof heeft genoten. Dat is bij uw cliënte natuurlijk het geval. Cliënte heeft de bedrijfsarts uw cliënte laten oproepen voor 12 maart aanstaande. Slechts wanneer het blijkt de geneeskundige verklaring mogelijk is dat uw cliënte het werk gaat hervatten, zal cliënte daarvoor toestemming geven. Vervolgens moet dan tussen partijen overleg gevoerd worden over de verhoudingen tussen partijen. Gezien de ernstige verwijten die uw cliënte de afgelopen anderhalf jaar aan het adres van cliënte heeft gemaakt, is ook om die reden een werkhervatting niet zonder meer mogelijk."

Op 12 maart 2008 meldde de bedrijfsarts dat sprake was een blijvende beperking op medische gronden bij het lesgeven aan moeilijke groepen leerlingen/vmbo. Vervolgens vroeg appellante een deskundigenoordeel van UWV. Dit oordeel kwam op 8 april 2008. Het luidde dat appellante niet arbeidsongeschikt was.

Een intussen gemaakte afspraak voor overleg op 15 april 2008 werd van de zijde van appellante afgezegd. Bij brief van 22 april 2008 berichtte de gemachtigde van verweerster aan de gemachtigde van appellante dat werkhervatting niet mogelijk was vanwege het feit dat er geen enkele vertrouwensbasis meer tussen partijen bestond.

Voorts werd in deze brief medegedeeld dat verweerster voornemens was appellante, gelet op het belang van de instelling, op grond van artikel 4.a.6 lid 2 sub f van de CAO VO te schorsen. Voorts werd aangezegd dat verweerster een verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst in zou dienen.

Dit verzoek heeft geleid tot een ontbinding van de arbeidsovereenkomst tussen partijen door de kantonrechter per 1 november 2008. De kantonrechter zag geen aanleiding voor het toekennen van een vergoeding.

3. De standpunten van partijen

Appellante heeft ter zitting uitdrukkelijk te kennen gegeven, dat haar beroep zich beperkt tot de inhoud van de brief van 7 maart 2008, die naar haar mening zo niet formeel dan toch wel feitelijk een besluit tot schorsing inhoudt.

Verweerster heeft verweer gevoerd waarop hierna, voorzover nodig, zal worden ingegaan.

4. De motivering

De commissie stelt voorop dat de door appellante bestreden brief van 7 maart 2008 in ieder geval geen schorsing in formele zin inhoudt.

Dit sluit echter niet uit dat, onder omstandigheden, een besluit qua inhoud, strekking en gevolgen zou kunnen worden gelijk gesteld met een schorsing in de zin van artikel 4.a.6 lid 2 sub f van de CAO VO..

De commissie is van oordeel dat de brief van 7 maart 2008 niet als zodanig kan worden aangemerkt. In de eerste plaats heeft verweerster in de brief terecht aangevoerd dat de – op dat moment ontbrekende – toestemming van de bedrijfsarts voor werkhervatting vereist was. Dat houdt in dat het verweerster niet was toegestaan appellante, zolang die toestemming van de bedrijfsarts ontbrak, op het werk toe te laten. In de brief wordt vervolgens opgemerkt dat verweerster, indien het blijkens de geneeskundige verklaring mogelijk zou zijn dat appellante haar werk zal hervatten, zij daarvoor toestemming zal geven. Dit duidt niet tot een besluit dat qua inhoud, strekking en gevolgen gelijk staat met een schorsingsbesluit.

Dat verweerster in de brief tenslotte stelt, dat overleg moet worden gevoerd tussen partijen over de verhoudingen tussen partijen en dat ook om die reden een werkhervatting niet zonder meer mogelijk is, staat niet gelijk met een besluit tot schorsing. Ook deze mededeling staat niet gelijk aan een schorsingsbesluit; na een zo lange periode van afwezigheid en de nodige problemen getuigt het van zorgvuldigheid van de zijde van verweerster, alvorens tot daadwerkelijke werkhervatting te besluiten, overleg te voeren. Dat was in dit geval eens temeer noodzakelijk nu, zoals ter zitting is komen vast te staan, ook appellante het ermee eens was, dat zij niet kon terugkeren in haar oude functie.

Het voorgaande houdt in dat de brief van 7 maart 2008 geen schorsingsbesluit bevat, noch enig besluit dat in materiele zin daarmee kan worden gelijk gesteld.

Ten overvloede overweegt de commissie nog dat ook de latere besluitvorming niet tot een (feitelijk) besluit tot schorsing heeft geleid. Ter zitting is het de commissie voldoende duidelijk geworden dat na de brief van verweerster van 22 april 2008, waarin een voornemen tot schorsing werd aangekondigd, tussen de gemachtigden van partijen overleg tot stand is gekomen, dat enerzijds heeft geresulteerd in het niet effectueren van dit voornemen, maar anderzijds ook, met instemming van de zijde van appellante, in het hangende de ontbindingsprocedure niet hervatten van het werk.

Gelet op het voorgaande zal het beroep van appellante niet-ontvankelijk worden verklaard.

5. Beslissing

De Commissie voornoemd,

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 4 december 2008 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, mr. drs. W.G.A.M. Veugelers en F.A.J. van Moorsel, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met de oververtegenwoordiging van de leden, gekozen door de besturen, heeft mr. Mollee zich van stemming onthouden.